

rierne og af dem, som søge Blaagaards Seminarium, men de, der ikke have været Hjelpe lærere eller deeltaget som Medhjælpere i Underviisningen i Almue skoler, ere nøbte til at øve sig i at undervise, medens de ere paa Seminariet, og derfor er denne Skole ikke latterlig, men nødvendig. Dette var den anden Anke. En anden af den ærede Rigsdagsmands Anker er det ikke bedre beventd med. Det er den, at Seminariebestyreren lod Eleverne betale 10 Rbd. hver for at blive examinere ved Examen. Jeg har allerede anført til Oplysning for den ærede Minister, at dette slet ikke hænger saaledes sammen, og at Seminarieforstanderen i Virkeligheden er den, der betaler for Examinationen. Det er høist besynderligt, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Gte Valgkreds selv har ladet sig betale paa denne Maade, og saa gaaer hen og gjør en saa ubillig Beskyldning som den, at Seminariebestyreren i Virkeligheden ikke er den, der betaler. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Gte Valgkreds har selv fungeret som Examinator ved en saadan Examen, og det synes da, at han var en af dem, der snarest havde Anledning til at erkjendige sig om, hvem det er, der betaler. Det ærede Medlem indlod sig paa en meget nærgaaende Kritik over alle dem, der ere Lærere ved det private Seminarium. Denne Kritik er allerede for en Deel imødegaaet af den ærede foregaaende Taler, idet han har gjort opmærksom paa, hvor ubilligt det var af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Gte Valgkreds at anke over den danste Retning og den religiøse Tendents, som Underviisningen der havde. Det kan ikke være min Agt her at gaae ind paa en Udvikling af, om Lærerne ved disse Seminarier have den fornødne Indsigt og vise den fornødne Hlid, for at lede Underviisningen, men da den ærede Rigsdagsmand udtrykkelig har henpeget til en religiøs Tendents, da han har talt om denne religiøse Tendents i fordommende Udtryk, og da det angaaer en Underviisningsanstalt, vil jeg ikke nøies med at appellere til, at den ærede Rigsdagsmand vistnok ikke er den kompetenteste Dommer til at dømme i religiøse Sager, men vil henvise til, at den Censor, som Kultusministeren har be-

skiftet i dette Sag, som er en af Kjøbenhavns meest ansete Geistlige, og som ikke hører til den antydede religiøse Retning, offentlig ved Examen har udtalt sig som særdeles tilfredsstillet ved Underviisningen der; for at det kan vides, hvem jeg mener, skal jeg sige, at denne Mand er Pastor Blædel. Jeg troer, at jeg har Ret i at stille hans Dom imod en Dom i religiøse Sager af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Gte Valgkreds. Hvilken Tilbud man kan have til Udtalelser om Underviisningen paa Blaagaards Seminarium, naar de komme fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Gte Valgkreds, har han selv givet en Prøve paa. Den ærede Rigsdagsmand kjender dette Seminarium fra sin Examination i Matematik, men han erklærede selv, at den Lærer, der ledede den mathematiske Underviisning, var upaaklagelig og dygtig nok. Altsaa har den ærede Rigsdagsmand maattet finde, at for hans Vedkommende var Underviisningen tilstrækkelig, og mere troer jeg ikke, at han har havt Anledning til at bedømme, naar han har været der, ligesom jeg heller ikke troer, at den ærede Rigsdagsmand vil kunne paavise nogen Yttring af nogen som helst anden Censor ved de offentlige Examina der, som gaaer ud paa at give en Erklæring om, at Underviisningen var forsømt, eller at Lærerne vare forsømmelige. Men naar den ærede Rigsdagsmand her i Thinget fremtræder med saadanne Anklager imod Udenforstaaende, som ikke ere istand til her at tage til orde, bør han have Beviser, og bør ikke lade det beroe ved ubeviselige Sigtelser. Alle de Sigtelser, som den ærede Rigsdagsmand har fremført, mangler ikke blot Beviis, men de ere — jeg troer, jeg tør udtale det — beviselig falske. Den ærede Rigsdagsmand sagde igaar, at han kjendte kun een Lærer, og denne var god nok, men hvorledes kan den ærede Rigsdagsmand saa have en Mening om alle de andre Lærere, som han slet ikke kjender? Hvorledes kan den ærede Rigsdagsmand saa have den Mening om dem, at de ikke ere due-lige, eller at de ikke passe deres Ting. — Jeg kommer nu til det sidste Punkt, som den ærede Rigsdagsmand havde at bebreide Blaagaards Seminarium, eller egentlig Bestyreren, og det var, at han udgav Attester om sine Dimittendens Duelighed. Saadanne Attester ere ganfke